

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Узп 95/2019
07.03.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Катарине Манојловић Андрић, председника већа, Гордане Џакула и Бранка Станића, чланова већа, са саветником Драгицом Вранић, као записничарем, решавајући о захтеву АА из ..., улица ... број ..., чији је пуномоћник Марко М. Кљајевић, адвокат из..., ... број ..., за преиспитивање судске одлуке – решења Управног суда 15 У 1180/19 од 28.01.2019. године, у предмету престанка дужности судије, у нејавној седници већа одржаној дана 07.03.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

Захтев се **ОДБАЦУЈЕ**.

Образложење

АА из ... је 27.02.2019. године поднео Врховном касационом суду захтев за преиспитивање судске одлуке – решења Управног суда 15 У 1180/19 од 28.01.2019. године, којим је одбачен његов захтев за одлагање извршења решења Високог савета судства број 119-05-01086/2018-01 од 18.12.2018. године. Побијано решење Управног суда донето је по захтеву АА из ... за одлагање извршења решења, поднетог у оквиру тужбе којом је покренуо управни спор против решења чије одлагање тражи.

У поступку претходног испитивања поднетог захтева, Врховни касациони суд је нашао да је захтев недозвољен.

Према одредбама члана 3. и члана 8. став 1. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС" број 111/09), Управни суд у управном спору одлучује о законитости коначних управних аката и коначних појединачних аката којима се решава о праву, обавези или на закону заснованом интересу, осим оних у погледу којих је у одређеном случају предвиђена другачија судска заштита, као и о законитости других коначних појединачних аката када је то законом предвиђено.

Одредбом члана 49. став 1. Закона о управним споровима је прописано да против правноснажне одлуке Управног суда странка и надлежни јавни тужилац могу да поднесу Врховном касационом суду захтев за преиспитивање судске одлуке. Ставом 2. истог члана закона је прописано да захтев може да се поднесе када је то законом предвиђено, у случајевима када је суд одлучивао у пуној јурисдикцији и у стварима у којима је у управном поступку била искључена жалба, а ставом 3. је прописано да

захтев може да се поднесе због повреде закона, другог прописа или општег акта или повреде правила поступка која је могла бити од утицаја на решење ствари.

Из наведених одредаба Закона о управним споровима произлази да се захтевом за преиспитивање судске одлуке, као ванредним правним средством у управном спору, остварује контрола судских одлука које се односе на предмет управног спора, и то само у случајевима који су прописани овим законом – одлука донетих у вези са понављањем управно-судског поступка (члан 64. Закона о управним споровима), одлука којима је суд решавао у пуној јурисдикцији и одлука којима је суд решавао у стварима у којима је у управном поступку искључена жалба.

Имајући у виду да је, у конкретном случају, захтев за преиспитивање поднет против решења којим није одлучивано о предмету управног спора, већ о захтеву тужиоца за одлагање извршења тужбом оспореног решења, Врховни касациони суд налази да захтев није дозвољен у смислу члана 49. ст. 1. и 2. Закона о управним споровима.

Одредбом члана 53. став 1. наведеног закона је прописано да ће недозвољен или неблаговремен захтев или захтев који је поднело неовлашћено лице Врховни касациони суд одбацити решењем.

С обзиром на све изложено, Врховни касациони суд је, на основу члана 53. став 1. Закона о управним споровима, поднети захтев одбацио као недозвољен и одлучио као у диспозитиву.

РЕШЕНО У ВРХОВНОМ КАСАЦИОНОМ СУДУ
дана 07.03.2019. године, Узп 95/2019

Записничар,
Драгица Вранић,с.р.

Председник већа – судија,
Катарина Манојловић Андрић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић